

Gombász Tábor Komlósán

Nemrég részt vettem Zempléni Gombász Egyesület által szervezett gombász táborban. A tábor során rengeteg gyönyörű helyet kerestünk fel Komlósán és környékén, például Regéc jelenleg is épülő várát, vagy éppen a Hercegkúti borospincéket. Emellett rengeteg új és barátságos emberrel találkoztam, akik osztoztak velem a természet iránti érdeklődésben.

A tábornak otthont adó épületben miután elhelyezkedtem, egyből a szobatársaim után néztem. Mivel az elsők között érkeztem, ezért várnom kellett egy keveset, amíg a teljes létszám összeállt. Amint minden táborozó megérkezett, Lajos bácsi, a táborvezető segítségével mindenki bemutatkozott. Meglepően sokan ismét eljöttek az előző évben megrendezett táborból, így úgy tűnt, mintha nagyon élvezték volna az előzőt is. Miután véget ért a bemutatkozás, már csak egy előadás maradt hátra, majd felszolgálták a vacsorát, ami az egész héten kiváló minőségű volt, akár csak a reggeli és az ebéd.

Másnap, vagyis hétfőn korán reggel felkelt mindenki, és elindultunk a hét első gombász túrájára. Bár az időjárás miatt egész héten kevesebb gombát találtunk a vártnál, így is nagyon színes volt a „kínálat”. Már első nap találtunk gyilkos galócát, ami számomra külön öröm volt, hiszen már régóta látni szerettem volna élőben ezt a gombafajt. Később, mikor visszaértünk Komlósákra, a szokásos csendes pihenő után Lajos bácsi elmondta a legfontosabb tudnivalókat a különböző gombafajokról, a kisebbek számára is érthetően, de a nagyobbaknak is érdekesen. Még aznap volt egy kézműves foglalkozás, ahol a nemezéléssel, az újság sün és a gumicukor készítés titkával ismerkedtünk meg.

Másnap egy egész napos túrára indultunk, „meghódítani Regéc várát”, ahogy mi a táborozók hivatkoztunk rá. Nagyon szép időnk volt, minimális szintemelkedéssel, nem volt olyan megterhelő az utunk. Ezen a túrán is sok szép gombát találtunk, így kedden is volt mit határozni.

Szerdán rengeteg különféle programon vettünk részt. Reggel egy gombagyűjtő túrára indultunk, és bár a lelkesedés megvolt, úgy tűnt ez nem elég, hiszen csak egy pár gombát tudtunk összeszedni, ami miatt én kissé csalódott voltam. Ezután egy gyors ebéd következett, majd elmentünk a faluban található hagyományőrző kenyérlángos sütő műhelybe, ahol az önként jelentkezők megtapasztalhatták, hogy hogyan is készült régen ez az étel. Amíg a tészta megkelt, addig a közeli állatsimogatóban töltöttünk egy kis időt. Mikor visszaértünk, egyből megcsapott a frissen sült tészta csodás illata. Mindannyian megéheztünk, így nagy örömmel vetettük rá magunkat a kenyérlángosra. Mindenki degeszre tömve tért nyugovóra aznap.

Csütörtökön ismét hosszabb útra indultunk, ám ezúttal a közeli faluba tettünk egy 16 km-es túrát, Hercegkútra. Az odavezető utat mind élveztük, hiszen szép volt az időnk. A hercegkúti étteremben, ahol az ebédet fogyasztottuk el, külön megdicsérték a jó étvágyunkért, és hogy nem válogattunk. A dicséretnek mindenki örült, így elégedetten és boldogan távoztunk az étteremből.

Miközben visszafelé tartottunk, azt vettem észre, hogy egyre több a szúnyog. Először még mindössze egy két vérszívót kellett lecsapkodni, ám később már ötöt, majd tízet, végül már nem tudtam számon tartani. Megszaporáztuk a lépteinket, és igyekeztünk minél előbb visszaérni a szállásra. Hiába fújtuk, kentük be magunkat mindenféle szúnyog elleni készítménnyel, semmi nem használt. Körülbelül félúton egy kis menedékházat pillantottunk meg. Hirtelen ötlettől vezérelve, hogy majd talán ott biztonságot lelhetünk, mind berontottunk a kis kunyhóba. Nagyjából tíz-tizenöt percig pihentünk és szidtuk a szúnyogokat, majd mikor Lajos bácsi szól, hogy induljunk, mindenki, aki csak a kunyhóban volt, elkezdett szedelőzködni, majd, mintha csak Zrínyi Miklóst kívánnánk utánozni, mind egyszerre kirohantunk, és majdnem a teljes távot onnantól kezdve futva tettük meg.

Miután visszaértünk Komlósikára, mindannyian megfürödtünk, és a nap hátralévő részében pihentünk, valamint részt vettünk az aznap talált pár gomba bemutatásán. Miután már mindenki kipihente magát, kezdődött az aznapi utolsó program.

Az éjjeli túrára mindenki várt, mert a falunak olyan alacsony a fényszennyezettsége, hogy nem kellett amiatt aggódni, netán nem látnánk a csillagokat. Mindössze egy, a faluval közvetlenül szomszédos mezőre mentünk, így senki nem vitt hátizsákot. Mikor kiértünk a mezőre, sokáig tudtunk gyönyörködni a hullócsillagokban.

Pénteken, az utolsó olyan napon, amikor ott is alszunk, már mindenkinek otthon járt az esze, a reggeli gombagyűjtésre is mindössze páran mentünk. Bár nagyon kerestünk, de sajnos nem találtunk semmilyen gombát, mindössze egy darab csengettyűgomba volt az aznapi „zsákmány”. Volt még ugyan pár foglalkozás, köztük a gomba totók vagy a bográcson főzés, de mindenkin érződött, hogy a sok izgalom és kaland miatt, amit ebben a táborban átélt, elfáradt.

Mindenkinek jó szívvel tudom ajánlani a gombász tábor, mert a Zemplén hegyei között olyan élményekkel gazdagodhat, melyeket máshol sosem élhet át.

Csatári Attila Máté